

Geniet - Lars von Triers liv, film og fobier af Niels Thorsen

Niels Thorsen

Geniet - Lars von Triers liv, film og fobier

397 sider

Politikens Forlag

I bogen siger Trier, at "jeg vil træde nye spor" og gør op dermed op med vigtigheden af at lave gode film. "Gå mod Vest", fortæller han, og det er måske den egentlige forklaring på, at Trier er blevet kaldt alt mellem genial og gal. Han går hverken med strømmen eller mod strømmen. Han samler som kunstner det op, han har i sig, og følger de instrukser, han har opdaget i sig selv. Mange andre er sendt mod nord, syd, øst. Troels er nødt til at gå mod vest. Hvad han skal derude, det ved han ikke, men det finder han ud af - siger han i bogen.

Vi har med en meget fin bog at gøre her om et følsomt menneske, et menneske der har behov for og gerne må have den kunstneriske frihed til sin egen selviscenesættelse.

Det er ærgerligt, at bagsideteksten fortæller, at ærindet med bogen er at fortælle en nogenlunde sand historie om instruktørens liv og arbejde. Det tager lidt brodden af hele bogen. For hvad er sandhed, hvad er holdt tilbage, hvad er poleret lidt.

Never mind. Bogen ER god. Niels Thorsen har gennem et årstid interviewet en ganske stor håndfuld mennesker og bevæget sig rundt i et antal tilsvarende for at få belyst, hvad der rører sig i og omkring Lars von Trier.

I brudstykker, og meget lange, dejlige og krønikeagtige brudstykker, får vi fortalt af vidt forskellige mennesker, hvorledes der bliver arbejdet med de enkelte scener i Triers film. F.eks. bliver Nicole Kidman voldtaget på fem forskellige måder for at få det til at fungere. En 6. gang bliver på den romantiske måde, det dur slet ikke, MEN der er et par brudstykker, der er eminente, og som Lars kan bruge, og på den måde kommer alt til at gå op i en højere enhed. Det svarer jo til, at det er fragmenter af ens elskede, som vi elsker, at det er svigermors flæskesteg, vi holder af og ikke andet, at det er farverne på et kunstværk, vi møder, der slår benene væk under os. Og de farver må vi på jagt i i andre sammenhænge, fordi vi ikke har råd til kunstværket.

Er man til Trier, og er man til kunst, så er der guld at hente i bogen her. Man bør virkelig unde sig selv at læse den. For Trier gør nøjagtigt, som det passer ham og behandler livet, som han mener, det er rigtigt, uanset hvad omgivelserne må forvente af ham, og hvor skørt det hele kan

synes.

Vi får et meget spændende interview med Ålen, en oplevelse af Zentropa, nærværet af en, der kender Trier måske bedre end han selv gør. Hør hvordan de to mødte hinanden. Og hvorfor Ålen ikke i mange år turde være private venner med Trier. Det er morsomt beskrevet, lidt kedsommeligt er det dog at høre på Ålens alenlange bande-svadaer, men det er godt grebet af Niels Thorsen at gengive interviewet på den måde. For det er jo den måde, Ålen er på, og også det modstykke, som Trier trives i til daglig.

Langsomt, sikkert og dybt får vi gennem bogen sammenstykket et så tæt billede af Lars von Trier, som det nu er muligt, og det er et journalistisk rigtig godt hånd- og kunstværk at cirkle rundt om en mand et år for, at læsere kan ende op med at blive rigtig meget klogere på manden. Og det gør vi naturligvis også i de interviews, der bliver bragt med hovedpersonen selv.

Niels Thorsen - du har brugt rigtig, rigtig lang tid af dit liv på at få formet denne bog. Det er lykkedes. Det er en bog, du kan være stolt af.